

som har været afholdt, rejst Spørgsmaalet om et europæisk Toldforbund? Se, det var Politik. Det er ikke Politik at staa her og kløve Ord, om det ene eller det andet Erhverv bliver støttet. Det er ikke Frihandelspolitik at drive Frihandel med den Smule Høkerforretning, vi har her. Vil man være Frihandler og tror paa Frihandelen, saa maa man gaa ud og præke den for alt Folket, og saa er der en ganske fortrinlig Lejlighed til at rejse Fanen nu paa disse Kongresser. Ja, jeg vil sige: var det muligt at inaugurere en Frihandelspolitik ud fra dette Synspunkt, var det muligt at faa Europas Stater til at gaa med til dette, saa tror jeg ogsaa, jeg turde gøre Skridtet for Danmarks Vedkommende, saa tror jeg, at Afsætningskredsen og Konkurrencekredsen vilde være saa udvidet for dette Land, at man turde sige til dets Industri: Tag nu fat, og brug Kræfterne, og se, om I er i Stand til ved egen Hjælp at konkurrere med de andre.

Men er det ikke Regeringens Mening, tror jeg, man bliver nødt til, hvor Industrien kræver Beskyttelse, hvor Landbruget kræver det, hvor det ene eller det andet Erhverv kræver nogen Støtte, gennem en positiv, en aktiv Politik at yde denne, og en aktiv Politik, hvis fulde Konsekvenser man tager. Det er ved Behandlingen af Finanslove og af sociale Love umuligt udelukkende at se paa Spørgsmaalet om, hvad der er humant, hvad der gerne maa gøres for Kunstens, for Videnskabens Skyld o. s. v. Alle disse Ting er udmærkede, men, som Karl Marx sagde: de er Overbygningen, det er Erhvervslivet og dets Udvikling, der gør dem mulige. En Diskussion om disse Ting er en Papirdiskussion, saafremt den ikke følges af bestemte, positive Bestræbelser for at føre et Erhvervsliv frem, saaledes at det kan betale disse Ting. Selv da kan mange af disse Ting føres ud over deres naturlige Grænse. Ved mange af disse Ting sigtes der paa at tage Risikoen ud af Livet, men det kan man ikke, hverken det enkelte Menneske eller en Nation. Man maa bestemme sig ogsaa i sin Politik. Det er uhyre let at sige: Jeg gør ingenting — det er ogsaa det eneste gode, der er at sige om denne Politik —, men dertil behøver man ikke saa fremragende Mænd som f. Eks. den højtærede Landbrugsminister, det kan ogsaa ringere Folk gøre. Er man med i Livet, maa man handle aktivt, ogsaa i Politikken, man maa tage Risikoen. Vil man ikke tage Risikoen i Livet, kan man ikke nøjes med at lægge Hænderne i Skødet, saa maa man gaa hen og hænge sig. Det er

den eneste Maade, hvorpaa man kan blive fri for Risiko. Det gælder Enkeltmand, og det gælder Nationer.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Fra Præsidenten for den græske Nationalforsamling er modtaget et Telegram angaaende Forholdene i Armenien.

Telegrammet er i Oversættelse fremlagt i Bureauet.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 4 med følgende Dagsorden:

1) *Eventuelt: Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m.

2) *Eventuelt: Eneste Behandling af:*

Forslag til Lov om Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m.

Mødet hævet Kl. 3⁵⁵.

171. Møde.

Torsdag den 8. Juni Kl. 4.

Formanden: De to paa Dagsordenen opførte Sager kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Omsætningsafgift af Chokolade- og Sukkervarer m. m.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C. Sp. 2137; Udvalgets Erklæring og Indstillinger findes i Tillæg B. Sp. 3513).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sattes til Forhandling.